

писмо по д-ра Бонева и още, че той не ще да тръгне безъ прѣпоръчителни отъ комисариитѣ, та да ми телеграфирате, какво да правя, въ случай че нѣма такива. Отговоръ нѣмамъ отъ Васъ. Вчера получихъ една депеша отъ г. Евлогия, съ която ми извѣстява, че никаква телеграма не билъ получилъ отъ Васъ, че, щомъ получи, ще ми съобщи въ Парижъ и че г. Беронъ щѣлъ да чака още $\frac{2}{3}$ дена въ Букурещъ. Ако не намѣря отговора Ви въ Парижъ, за дѣто тръгвамъ тая вечеръ, азъ не зная, какво да правя. Ще се старая само да се видя съ частнитѣ лица, до които имамъ писма и дано вече отговорътъ Ви не се забави, за да се почнатъ и официалнитѣ дѣйствия чась по скоро.

Азъ пристигнахъ тукъ въ сжбота вечеръ на 17 того. Писмата Ви не бѣха пристигнали още, та останахъ въ недѣля, за да ги приема и наистина ги приехъ. Въ недѣля вечерътъ се видѣхъ съ г. Татищева, секретаря на руското посолство тукъ, който ми каза да остана и днесъ, за да се видя съ посланика, г. Новикова. Естествено азъ не можехъ да се откажа и днесъ се прѣдставихъ на Н. Прѣвъзходителство, който ме прие много добръ и ме държа близо единъ часъ при себе си. Пита ме най-напрѣдъ, какво ще искамъ и да ли имамъ пълномощия (*pleins pouvoirs*). Азъ му разправихъ — това впрочемъ, което и той знаеше — какви сж желанията ни и какви несгодитѣ на берлинския трактатъ за насъ. „Да, ми отговори, но трѣбва да опрѣдѣлите точно какво ще искате (*mettre les points sur les i*).“ Захвана послѣ да ми приказва, че не трѣбва да се мамимъ съ надеждата, какво берлинскиятъ трактатъ не ще да се изпълни. „Азъ не виждамъ надежда за сполука, ми каза. Но не искамъ и да Ви обезсърчавамъ; изпълнете си длъжността като патриотъ и дано нѣщо си оздравите.“ Послѣ почна да ме пита, защо тукъ не се явихъ най-напрѣдъ прѣдъ австрийския кабинетъ. Азъ му изтълкувахъ причинитѣ. „Страхъ ме е, каза ми, че Вашитѣ надежди на Франция не ще да се осществятъ. Г. Вадингтонъ мисли повече за своето положение отколкото за България. Френскитѣ прѣдставители както въ Пловдивъ, тѣй и въ Търново, сж се авансирани повече отъ колкото тѣхното правителство би желало. Едно доказателство, че Франция желае да играе една пасивна роля е, че тя не иска да вземе участие и въ смѣсената окупация“. Пита ме при това какво мислимъ ние